

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **I. P.**

skazanego za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz inne,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 19 lipca 2024 r., sygn. VII Ka 379/24, częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. VII K 602/23, na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku obrońca podniosła, że wykonanie tego orzeczenia spowodowałoby nieodwracalne i niepowetowane szkody po stronie skazanego I. P., których nie powinien on doznać wobec zasadności wniesionej kasacji. Zdaniem obrony nie można wykluczyć, że ponowne rozpoznanie sprawy może doprowadzić do uniewinnienia skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest utrwalony pogląd, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 2 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może więc nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta jednak musi być dostrzegalna wprost „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku nie uzasadnia odstąpienia od wspomnianej na wstępie zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (zob. m.in. post. SN z 9.02.2023 r., V KK 681/21).

Pomimo skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie kasacyjnej, na obecnym etapie postępowania nic nie wskazuje, jakoby wniesiona w imieniu skazanego kasacja miała walor „oczywistej zasadności”, tzn. podniesione w niej zarzuty przekonywały o trafności i skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia bez potrzeby prowadzenia pogłębionych rozważań. Niezależnie bowiem od tego, jak zasadność i skuteczność kasacji ocenia sama jej autorka, traci ona z pola widzenia, że immanentną cechą formalną tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia są zarzuty mające świadczyć o rażącym naruszeniu prawa. Nie oznacza to jednak, że samo ich wyartykułowanie jest równoznaczne z koniecznością wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku, korzystającego

przecież z domniemania trafności ocen i ustaleń stanowiących jego podstawę oraz domniemania zgodności z prawem. W przeciwnym wypadku ustawodawca określiłby kasację jako środek zaskarżenia o charakterze bezwzględnie suspensywnym, co przecież nie miało miejsca.

Dlatego rozstrzygnięcie w zakresie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku nie może pomijać – obok kasacji – także wstępnej analizy materiałów przeprowadzonego w sprawie postępowania instancyjnego. Ocena sposobu przeprowadzenia postępowania oraz zapatrywań wyrażonych przez orzekające w sprawie Sądy nie pozwala – przynajmniej na obecnym etapie procedowania – na wnioskowanie o nieprawidłowości prawomocnego wyroku, przynajmniej w kierunku zaproponowanym przez obrońcę. Nie można też pominąć, że również prokurator, w pisemnej odpowiedzi na kasację wniesioną w imieniu skazanego, postulował jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że w sprawie niniejszej nie zachodzą dostateczne podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowie

ł.n

r.g.